

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

§. II. Alter error est, quòd homines laetitiam inuenire se posse credant.
Artis opus est laetitia, non inueniendi felicitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

no si feminas, in folia fortassis assurgent semina; fortassis etiam flores dabunt, delicias, inquam, corpori accommodas; fructus verò maturos ne expecta. Floribus te miserum pasces, sed eheu breui perituris; quorum folia primus ventus aduret; cumque adufferit, in meros stiones aridosque scapos miserè diffluet, quidquid oculos futili virore demulcebat. Non igitur lætos dies tibi subtractos volo, sed viam eos inquirendi ostendo. Tu ridere vis ut lætus sis; ego verò volo ut lætus sis primò, ut deinde rideas hilariter. Tu voluptates quæris, ut lætitiã exinde obtineas; ego contrà, lætitiã tibi volo animum erigi, ut deinceps voluptatibus ipsis cum voluptate sincerã perfruaris; & ut præclare Philo ait, deliciis diffluas innocentissimis. Hoc ut assequare, Gaudium quære ubi verè est, & non ubi fucatã fronte voluptas abblanditur. Et sic quidem primum, qui in peruestigandã lætitiã error committitur, jam deteximus;

§. I I.

Alter error est, quòd homines lætitiã inuenire se posse credant.

Artis opus est lætitiã, non inueniendã felicitas.

8. **V**erùm necdum satis est edixisse, lætitiã pretiosam venam nusquam esse nisi in animo vniuscujusque. Illud enim deinde præmonere debeo, ne isthic quidem ita sitam esse lætitiã, ut ea inquirenti illico suã sponte sit occurfura. Minimè gentium; error hïc rursùs est oppido insignis. Ager est animus, lætitiã quidem ferax; sed hujus semina agro mandanda sunt, ut exinde nascatur gaudium; aut si priori metaphora placeat inhærere, cudenda est lætitiã; fabricari vult; & sic demùm artificio efformari. Hinc sanè ridenda mihi sunt hominum dicteria. Conqueruntur passim homines, quietem animi sese etiam in animo inuestigare; nihil sese adeò exoptare, quàm ut thesaurum tam pretiosum inueniant; neque satis attendunt frustranea esse hæc vota. Fabricandum est enim quod ipsi jam factum sibi pollicentur, Fortunã est quidquid inuenitur; aut certè multum in iis sibi casus vendicat. Gaudium, res fortuita non est, neque in quam incurrat casus. Artis est negotium, & quidem ingeniosæ.

Arte fabricanda est lætitiã.

noſa: Hinc rectè tibi cum Senecâ dixerò : *Hoc ante omnia fac*, Sen.ep.23.
mi Lucili, diſce gaudere.

In Potoſinis montibus licet multo argento venæ turgeant, vix 9.
 tamen purum iſthic metallum eſt; terra eſt quæ educitur, diues
 gleba, ſed argenti tantum eſt materia. Multo igne & Mercurio
 perpurganda eſt, terræ faeces decoquendæ; & ſic tandem metal-
 lum merum & ſincerum eliquabitur. Hoc verò ſine arte non fit.
 Ita eſt; Lætitia materiam primam nuſquam niſi in animo tuo
 inuenies: verum hæc ipſa multo ſtudio deſacanda eſt, pluri-
 mumque terrenarum ſordium quibus adhæret detrahendum, vt
 ſolidum exinde exiſtat ſincerumque Gaudium. Quæ demum iſt-
 hæc inquires eſt materia? At ego quoque ex te quæro, quid in
 animo tuo tu reperiſ? Inſpice te, atque identidem circumſpice;
 illudque mihi nunc ediſſere, quid tua ferat tellus. Quid in teipſo
 inuenis? Certè cogitationes inquires quamplurimas, affectiones
 deinde varias; tertio iudicia de rebus diuerſa; deſideria deni-
 que omnis generis; neque quidquam aliud ferè in animâ occur-
 rit rei. Benè eſt. Atqui hanc ipſam eſſe aſſero lætitia materiam,
 & quidem ſolam. Attende obſecro; materiam eam eſſe dico ex
 quâ educatur Gaudium: non autem eas eſſe ipſum Gaudium.
 Non enim cogitationes omnes, non omnes affectiones animi,
 non iudicia omnia, non deſideria paſſim omnia Gaudium adhuc
 ſunt. Deſacanda hinc ſunt plurima; nam ſi rectè rationem tenes,
 omnes perturbationes animi, triſtitia omnis, quâ mens corrodi-
 tur, tœdia denique omnia, ex his ipſis affectionibus deſideriis-
 que etiam ortum trahunt.

Qua ſit ma-
 teria lætitia

Eadem eſt
 & Gaudii
 & triſtitia
 materia.

An igitur inquires, eadem ipſa res perturbationis & quietis eſt 10.
 materia, pacis & belli elementum? Eſt planè. Et vtrumque ex eâ-
 dem prorsus re educitur? Educitur ſanè. Quid! an idem mihi &
 lætitia, & verò etiam triſtitia materiam ſuppeditat? Ita inquam;
 nihilque verius: materia vtroque eſt eadem: verum à te jam
 pendet iudicia illa decoquere, à ſacibus perpurgare, & tuam tibi
 exinde felicitatem fingere, vitam efformare ſuauem & lætam,
 denique tuam tibi ipſi cudere & fabricare lætitiã. Itaque cum
 in promptu ſit materies, jam nihil ſuper eſt niſi vt *diſcas gaudere*.
 Quod quidem aliud non eſt, quàm vt diſcas tibi formare quod
 formandum eſt, & quod caſu non inuenitur. Quis verò id me
 doceat inquires? Ego inquit Dauid, & quidem verbis pauculis.
 Atten-

2c.4.v.7.

1 Cor. 4.
v.3.

Attende quid mihi euenerit : *signatum est super nos lumen vultus tui Domine, & ecce, dedisti letitiam in corde meo.* Omnia tua desideria, cogitationes, affectiones, iudicia, rerum reuolutiones, casus, infortunia *non in humano die*, vt Paulus ait conspicias, sed in lumine quod emicat à vultu Domini, atque illico dissoluetur terrestris gleba, eliquabitur Gaudium, verissimumque esse in te ipso comperies, *datam & natam esse letitiam in corde tuo.* Aut sanè verba Psalmi sic accipe. Iudicia tua & desideria diuinis affimiles; & imago vultus Domini signata sit in te, sic vt intuenti tibi ea statim appareat clara & illustris; atque illico summâ cum voluptate exclamabis, *Dedisti letitiam in corde meo.* Hoc nunc quidem tantùm assero; mox planum fecero quî id fiat.

§. III.

Summa artis quâ fabricatur letitia, est, vt postquam tibi placuit Deus, efficias vt tu placeas Deo. Hoc autem facies, si bonam in te effingas Conscientiam.

21.

VT itaque artem hanc Gaudendi proueham, eamque ultra limites, ad quos eam parte primâ ratiocinationis meæ deuexi, nunc promoueam, istud obiter dicendum est, non obiter tamen attendendum; perturbationes omnes animi, atque ex iis exorta tœdia & dolores, aut extrinsecus ortum ducere & quasi allabi, aut ex ipsâ animâ internisque actionibus quasi ex fundo sæculento scaturire. Externa sunt, fortunæ casus, hominum nos circumstantium oppugnationes, corporis incommoda; per quæ, quia ea deuitare non datur, perturbatur animus. Neque hæc tantùm externa jam voco, sed vt rem altiùs promoueam, omnia externa appello, quæ in manu hominis non sunt, neque sibi dare, quantumcumque annitatur, potest. Eiusmodi sunt bona valetudo, vires corporis, vita, ingenium, & quidquid denique hominè facit. Hæc nunc externa dico, quòd extra potestatem hominis sit ea sibi dare aut effingere; Dei dantis sunt hæc beneficia. Interna, vt nunc ea à prioribus diuidimus, ea sunt, quæ ex homine jam à Deo constituto, suam trahunt originem. Et hæc quidem, sunt affectiones, iudicia, desideria, actionesque humanæ;

*Qua sunt
externa lati-
tia Impedi-
menta.*

*Qua inter-
na.*